

Protokół

17. posiedzenia, III. sesyi, IV. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia
9. lipca 1880.

Początek o godzinie 11 minut 15 rano.

Przewodniczący: Marszałek krajowy Ludwik hr. Wodzicki.

Sekretarze: Czaykowski Alfons, Jasiński Józef, Stadnicki Jan i Turzański.

Obechnych posłów: 108.

Ze strony Rządu: Wiceprezydent c. k. Namiestnictwa Filip Zaleski.

Marszałek zagaja posiedzenie i oznajmia, że protokół z 15. posiedzenia uznaje za przyjęty, gdyż nie podniesiono przeciw niemu żadnego zarzutu, protokół zaś z 16. posiedzenia złożony został w biurze sejmowém do przejrzenia.

Marszałek zawiadamia Izby, że pp. Haller i Gross usprawiedliwiają swą nieobecność słabością.

Sekretarz p. Jasiński Józef czyta dostatecznie poparty wniosek p. Madeyskiego w sprawie uchwalić się mającej przez Sejm noweli do § 34. części XXVIII ustawy z dnia 30 grudnia 1875, Nr. 55. D. u. k. z roku 1877 o zniesieniu prawa propinacyi.

Marszałek oznajmia, że wniosek ten traktowany będzie podług regulaminu.

Sekretarz p. Jasiński Józef czyta spis petycyj od Nr. 498 do Nr. 518, przydzielonych przez Marszałka następującym komisjom:

Nr. 498 komisji drogowej. — Nr. 499 i 500 komisji budżetowej.

Co do petycyi Nr. 501, wnosi p. Krukowiecki, ażeby ją odesłać do komisji administracyjnej, co Izba uchwała.

Sekretarz p. Jasiński czyta dalszy spis petycyj przydzielonych przez Marszałka komisjom następującym:

Nr. 502 komisji administracyjnej — Nr. 503 komisji prawniczej — Nr. 504 komisji petycyjnej — Nr. 505 komisji kultury krajowej — Nr. 506 komisji podatkowej — Nr. 507 komisji

prawniczej — Nr. 508 komisji podatkowej — Nr. 509 komisji szkolnej — Nr. 510 komisji administracyjnej — Nr. 511 prawniczej — Nr. 512 komisji podatkowej — Nr. 513 administracyjnej — Nr. 514 i Nr. 515 komisji budżetowej — Nr. 516 komisji podatkowej — Nr. 517 komisji petycyjnej — Nr. 518 komisji dla wniosku p. Krukowieckiego o obdłużeniu włościan.

Przemawia p. Krukowiecki i wnosi, ażeby petycja Nr. 518 odczytana została.

Po przemówieniu p. Jasińskiego J. przeciw odczytaniu tej petycji Izba odrzuca wniosek p. Krukowieckiego.

Przystąpiono do porządku dziennego.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Majera w sprawie klinik krakowskich.

Wnioskodawca, p. Majer uzasadnia swój wniosek i wnosi, ażeby odesłany został do komisji edukacyjnej.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Z porządku dziennego następuje:

Drugie czytanie przedłożenia Wydziału krajowego co do zmiany etatu urzędników krajowych. Sprawozdawca komisji budżetowej, poseł Smarzewski, czyta sprawozdanie komisji w tym przedmiocie z wnioskiem następującym:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sejm upoważnia Wydział krajowy do nadania koncepcie p. Bernardowi Kalickiemu rangi i płacy sekretarza“.

Następuje rozprawa ogólna.

P. Jasinicki wnosi, ażeby Izba uchwaliła wniosek komisji z wypuszczeniem słów „i płacy“. Po przemówieniu p. Hoszarda za wnioskiem komisji, wnosi p. Krukowiecki, ażeby nad wnioskiem powyższym przejść do porządku dziennego. Izba popiera ten wniosek. Na wniosek p. Hoppena Izba uchwala zamknięcie dyskusji. Po przemówieniu p. Pietruskiego za wnioskiem komisji i p. Jasinickiego dla sprostowania faktu, przemawia sprawozdawca. W głosowaniu Izba odrzuca wniosek p. Krukowieckiego, poczem poddaje Marszałek pod głosowanie naprzód wniosek komisji z wypuszczeniem słów „i płacy“. Izba uchwala ten wniosek. Następnie poddaje Marszałek pod głosowanie słowa „i płacy“, które Izba przyjmuje.

Z porządku dziennego następuje:

Drugie czytanie przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie żądanego przez c. k. Radę szkolną kredytu dodatkowego na rok 1879.

Sprawozdawca komisji budżetowej, poseł Smarzewski, czyta sprawozdanie komisji w tym przedmiocie z wnioskiem następującym:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wydatki z krajowego funduszu szkolnego na rachunek roku 1879 poczynione, o ile przekraczają preliminarz, mają być w sprawozdaniu o zamknięciu rachunków z r. 1879 usprawiedliwione.

2 Sejm wzywa c. k. Radę szkolną, aby wyjąwszy nieodzowną konieczność, nie wydawała takich rozporządzeń, które prowadzą do przekraczania rocznych preliminarzy.

Ponieważ w rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, poddaje Marszałek pod głosowanie naprzód punkt 1szy, a następnie punkt 2gi wniosku komisji.

Izba uchwała naprzód punkt 1szy, a następnie punkt 2gi wniosku komisji.

Marszałek oznajmia, że p. Męciński telegraficznie usprawiedliwia swą nieobecność słabością żony, i że w skutek tego sprawozdanie komisji drogowej o przedłożeniu Wydziału krajowego i wniosku posła Abrahamowicza z projektem ustawy drogowej i wniosku posła Jaworskiego o dojazdach kolejowych, którego sprawozdawcą jest p. Męciński, spada z dzisiejszego porządku dziennego.

Z porządku dziennego następuje Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie prawa do poboru kopytkowego dla gminy Tarnopola i Kołomyi, jak i o udzieleniu prawa do poboru opłat mytniczych, dla niektórych gmin, obszarów dworskich i rad powiatowych.

Sprawozdawca poseł Badeni czyta sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie koncesyi na dalszy pobór opłaty kopytkowego dla gminy miasta Tarnopola z wnioskiem następującym:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

o udzieleniu gminie miasta Tarnopola koncesyi na dalszy pobór myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężarowi utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Tarnopola, prawo pobierania myta kopytkowego na dalsze trzy lata pod następującymi warunkami:

. Art. II.

Pobór myta kopytkowego odbywać się ma jak dotąd na ośmiu rogatek miejskich przy wjazdach do miasta, a mianowicie:

1. na Lwowskiej,
2. „ Stawowej,
3. „ Przewaliske,
4. „ Brodzkiej,
5. „ Zbaraskiej,
6. „ Smykowskiej,
7. „ Mikulinieckiej,
8. „ Petrykowieckiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, mułów i osłów, niemniej od każdej

pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct. Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach wszelkiego rodzaju, za które nie opłaca się myta kopytkowego.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jak również od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o znizeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie znajdujących się w obrębie gminy ulic, placów i dróg publicznych nieera-ryalnych i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie, i używania na miejskie cele drogowe prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku, przedłoży gmina miasta Tarnopola przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina miasta Tarnopola Wydziałowi powiatowemu, czy i o ile prelininowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego oraz z zasobu prestacyjnego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Tarnopola — wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa,

wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa, w porozumieniu z Wydziałem krajowym, wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w Art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Tarnopola pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Ustawa niniejsza wejdzie w życie od dnia, w którym dotychczasowa koncesya z dnia 8 grudnia 1877 r. nadająca gminie miasta Tarnopola prawo do pobierania myta kopytkowego straci moc obowiązującą.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Grocholski i zapowiada poprawkę przy rozprawie szczegółowej do art. V. i art. IX. projektu.

Następnie przemawia p. Krukowiecki, oświadczając, że przeciw wszelkim opłatom kopytkowym i mytniczym głosować będzie.

Marszałek opuszcza krzesło marszałkowskie, a ks. biskup Stupnicki obejmuje przewodniczenie.

Po przemówieniu p. Spławińskiego i p. Waygarta za wnioskiem komisji, Izba uchwała na wniosek p. Sawy zamknięcie dyskusji.

Ponieważ więcej posłów zapisanych jest do głosn, Izba uchwała, na wniosek p. Czaykowskiego Jana, wybór generalnego mowcy.

Posel Max, wybrany jako mowca jeneralny, przemawia za wnioskiem komisji.

P. Krukowiecki przemawia dla sprostowania faktu.

W końcu przemawia sprawozdawca.

Marszałek obejmuje napowrót przewodniczenie.

Następuje rozprawa szczegółowa.

Sprawozdawca czyta art. I. projektu.

P. Spławiński wnosi, ażeby, z wyjątkiem tych artykułów, do których czynione będą poprawki, głosować *en bloc* nad resztą artykułów ustawy.

Izba uchwała ten wniosek.

Sprawozdawca czyta dalej artykuły: II, III i IV.

Co do art. V., zwraca p. Abrahamowicz uwagę Izby na sprzeczność zachodzącą między art. I., a art. V. projektu, i czyni do art. V. poprawkę, to jest, ażeby zamiast słów: „dróg publicznych, nieeraryalnych“, przyjąć słowa: „dróg miejskich“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po przemówieniu p. Grocholskiego i p. Maxa, którzy popierają poprawkę p. Abrahamowicza, jak i sprawozdawcy, przeciw powyższej poprawce, Izba uchwala art. V. wraz z poprawką posła Abrahamowicza.

Sprawozdawca czyta art. VI, VII i VIII.

Co do art. IX., wnosi p. Grocholski, ażeby artykuł ten poddać pod głosowanie, z wypuszczeniem słów: „oraz z zasobu prestacyjnego“.

Sprawozdawca oświadcza, że nie sprzeciwia się poprawce p. Grocholskiego.

W skutek tego poddaje Marszałek pod głosowanie art. IX. z wypuszczeniem owych słów, który Izba uchwala.

Sprawozdawca czyta artykuły X. do XIII., a w końcu tytuł i wstęp.

W głosowaniu Izba uchwala w drugim czytaniu *en bloc* artykuły X—XIII. projektu ustawy, niemniej tytuł i wstęp.

Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, Izba uchwala cały projekt ustawy wraz z pomienionymi poprawkami w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie miasta Kołomyi dalszego prawa do pobierania myta kopytkowego.

Sprawozdawca p. Badeni nawołniony od czytania rzeczzonego sprawozdania, wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

o udzieleniu gminie miasta Kołomyi dalszego prawa do pobierania myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Kołomyi prawo pobierania myta kopytkowego na dalsze trzy lata, pod następującymi warunkami:

Art. II.

Pobór myta kopytkowego ma się odbywać przy dwunastu rogatkach, ustawionych w miejscach, gdzie w obręb miasta wchodzi następujące drogi:

1. Werbiąż — Kołomyja;
2. Okrzesince — Kołomyja;
3. Korolówka — Kołomyja;
4. Ceniawa — Kołomyja w punkcie dotychczasowym;
5. Piadyki — Kołomyja;
6. Kamioneczki — Kołomyja;

7. Słobudka leśna — Kołomyja; }
8. Rakowczyk — Kołomyja; } w punktach dotychczasowych;
9. Szeparowce — Kołomyja;
10. Diatkowce — Kołomyja;
11. Sopów — Kołomyja;
12. Ispas — Kołomyja.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

- a) od konia, osła lub muła w zaprzęgu 3 (trzy) ct.
- b) od sztuki bydłęcia rogatego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- c) od bydła luzem idących, od konia, osła lub muła 1 (jeden) ct
- d) od sztuki owiec, kóz, nierogacizny, jagnięcia, kozłęcia, źrebięcia $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Bydła ssące wszelkiego rodzaju, które z matkami idą, tak samo cieleta, owce, kozy, nierogacizna, jagnięta, kozłeta na wozie lub na plecach prowadzone, są wolne od opłaty kopytkowego.

Art. IV.

Wszystkie dla dróg krajowych istniejące przepisy co do uwolnienia od tęż, zupełnego lub częściowego, jakoteż co do przestępstw i kar, stosują się także do opłaty kopytkowego w mieście Kołomyi.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obracany na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie znajdujących się w obrębie gminy ulic, placów i dróg publicznych, nieeraryalnych i na zakładanie, lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na miejskie cele drogowe prestacyi mieszkańców miasta, według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina miasta Kołomyi przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz wraz z dokładnym kosztorysem tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina miasta Kołomyi Wydziałowi powiatowemu,

czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanemi z funduszków poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Kołomyi wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna Władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nie skutkowały, może polityczna Władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Kołomyi pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Ustawa niniejsza wejdzie w życie z dniem, w którym dotychczasowa koncesya na pobór myta kopytkowego w gminie kołomyjskiej z dnia 26 listopada 1877 r. straci moc obowiązującą.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej wnosi p. Krukowiecki, ażeby nad tym przedmiotem przejść do porządku dziennego.

Izba nie popiera tego wniosku.

Następnie przemawiają p. Tyszkowski i p. Jasiński Franciszek za wnioskiem komisji, a w końcu sprawozdawca.

W rozprawie szczegółowej wnosi p. Jasiński Józef, ażeby głosować *en bloc* nad całym projektem ustawy, z wyjątkiem artykułu V, do którego czyni poprawkę, ażeby w 2gim wierszu zamiast słów: „dróg publicznych, nieeraryalnych“, przyjąć słowa „dróg miejskich“.

Izba uchwała głosowanie *en bloc* według wniosku p. Jasińskiego i popiera jego poprawkę.

W głosowaniu Izba uchwała cały projekt ustawy *en bloc* w drugiem czytaniu wraz z poprawką p. Jasińskiego Józefa do art. V.

Uchwalivszy następnie na wniosek p. Jasińskiego Józefa przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba cały projekt ustawy wraz z poprawką do art. V. w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca p. Badeni oświadcza, że uchwaleniem powyższej ustawy załatwiona jest petycja Rady gminnej w Horodence, która prosi, ażeby miasto Kołomyja rogatki kopytkowej obecnie na drodze z miasta do kolei ustanowionej na dawniejszy punkt, t. j. na drogę z Gwozdca nie przenosiła.

Sprawozdawca p. Badeni czyta sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie obszarowi dworskiemu w Babinie, powiatu kałuskiego, prawa do poboru myta od przewozu przez Łomnicę i wniosek następujący:

Wysoki Sejmie!

Obszar dworski w Babinie powiatu kałuskiego, na mocy uchwały Wysokiego Sejmu sankcyonowanej najwyższém postanowieniem z dnia 26 grudnia 1874 pobiera myto od przewozu przez rzekę Łomnicę. Termin udzielonej koncesyi upłynął w miesiącu kwietniu b. r., strona zaś interesowana prosi o odnowienie od dawna posiadanego prawa. Komisyonalne dochodzenie na miejscu wykazuje: że przyrządy przewozowe znajdują się w dobrym stanie, a obszar dworski ma już przygotowany materiał do zbudowania przewozu nowego; że koszt budowy wynosi kwotę 1228 złt. roczne utrzymanie z procentem 5% od włożonego kapitału, czynią rocznie 426 złt., przybliżony dochód z myta spodziewany jest w kwocie 300 złt. Wydział powiatowy, podnosząc użyteczność przewozu nie tylko dla miejscowych, lecz i dla całej okolicy, przemawia za odnowieniem koncesyi podług dotychczasowej taryfy kl. II. dla myt prywatnych przepisany.

Zważywszy przytoczone okoliczności, Wydział krajowy wnosi, Wysoki Sejm raczy powziąć następującą treść uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Babinie prawa do pobierania myta przewozowego przez rzekę Łomnicę.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megó Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiém Księstwem Krakowskiém ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Babinie, powiatu kałuskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, dalsze prawo do pobierania myta przewozowego na rzece Łomnicy w Babinie, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać podług następującego wymiaru:

- a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 ct. (jeden);
- b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzęzonego 2½ (dwa i pół) ct.;
- c) od jednego źrebca do dwóch lat 1 (jeden) ct.
- d) od jednego wołu na rzeź, albo w jarzmie, krowy, bukała i trzylatki 2½ (dwa i pół) ct.

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o znizeniu takowej.

Na wniosek p. Jasińskiego Józefa Izba uchwala głosowanie *en bloc* i przyjmuje powyższy wniosek Wydziału krajowego *en bloc* w drugiem czytaniu.

Uchwaliwszy następnie przystąpić do 3go czytania bez czytania, uchwala Izba cały wniosek Wydziału krajowego w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca p. Badeni czyta:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rudkach prawa do pobierania myta przy drodze powiatowej komarzańsko-grodeckiej:

Wysoki Sejmie!

Droga powiatowa komarzańsko-grodecka w powiecie rudeńskim, której budowa rozpoczęta była w r. 1873, ukończona została w roku przeszłym, na przestrzeni 7 kilometrów 674 metrów. Dodawszy do tego 420 metrów zbudowanych w r. b., cała długość drogi wynosi przeszło 8 kilometrów.

Budowę przeprowadzono podług wszelkich wymagań technicznych, a na drodze tej znajdują się cztery mosty dawniejsze po 6 metrów rozpiętości w świetle mających.

Ogólny koszt budowy wynosił 27.584 złt., w której się mieści: subwencya z funduszu krajowego 7.000 złt.; ofiara gminy miasta Komarna 2.000 złt.; resztę 18.584 złt. pokryto z funduszów powiatowych.

Koszta konserwacji drogi, licząc zarazem wydatki administracyjne i utrzymanie mostów, wynosić będą corocznie około 3.300 złt., na częściowe zaś pokrycie tej kwoty posłużyć jedynie może dodatek powiatowy, wynoszący obecnie 14%, podatków bezpośrednich, lecz doświadczenie przekonało, że z rzezonego dodatku zaledwie trzecią część potrzeb zaspokoić można.

W takich warunkach Wydział powiatowy w zastępstwie Rady powiatowej prosi o udzielenie koncesyi mytniczej, z taryfą najniższą przy drogach krajowych obowiązującą.

Zważywszy przytoczone okoliczności i oceniając, że droga ta jest ważną pod względem handlowym i uczęszczaną bardzo licznie i że wymaga znacznego nakładu na konserwację — Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć następującej treści uchwałę:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rudkach prawa do pobierania myta przy drodze powiatowej komarzańsko-grodeckiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Rudkach, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały,

prawo do pobierania myta drogowego, na drodze powiatowej komarzańsko-grodeckiej, pod warunkiem utrzymywania téj drogi w dobrym stanie i własnym kosztem.

Art. II.

Myto pobieraném ma być przy jednéj rogatce podług następującej taryfy:

- a) od każdéj sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- b) od każdéj sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierchowych 1 (jeden) ct.
- c) od każdéj sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu takowéj.

W rozprawie ogólnéj nikt głosu nie zabiera a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowéj.

P. Jasiński Józef wnosi głosowanie *en bloc* nad całym projektem, co Izba uchwała. Późém przyjmuje Izba cały wniosek Wydziału krajowego *en bloc* w drugiem czytaniu.

Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba wszystkie ustępy projektu uchwały, wstęp i tytuł w trzeciem czytaniu.

Sprawozdawca p. Badeni czyta:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Łososinie górnéj dalszego prawa do pobierania myta od mostu na rzece Łososinie.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą Sejmu krajowego, sankcyonowaną najwyższém postanowieniem z dnia 5 listopada 1876 roku, nadane zostało obszarowi dworskiemu w Łososinie górnéj, powiatu limanowskiego prawo do pobierania myta od mostu na rzece Łososinie, przy drodze powiatowej bocheńsko-sowińskiej.

Termin pomienionéj koncesyi upłynął w końcu miesiąca stycznia b. r., strona więc interesowana, prosi o odnowienie dotychczasowego prawa i o podwyższenie taryfy.

Pierwotne koszta budowy mostu, wynosiły około 10.000 złt.

W ostatnich latach, skutkiem wypadków elementarnych i stosunkowego zużycia mostu, obszar dworski zmuszony był podejmować kilkakrotnie kosztowne reparacye, a nawet przebudowanie mostu. Przewidziana jest przytém potrzeba dopełnienia w r. b. zupełnéj rekonstrukcyi mostu, którą obszar dworski oblicza w przybliżeniu na kwotę 8.000 złt.

Dochód z myta od r. 1877, czyni rocznie 400 złt., a z kwoty téj, oprócz wydatków na utrzymanie mostu, stosownie do zastrzeżenia, podanego w pierwotnych uchwałach sejmowych, obszar dworski płaci do funduszu dróg powiatowych po 40 złt. rocznie przez cały czas trwania koncesyi, na utrzymanie drożnika.

Fundusze powiatowe są tak szczupłe, że niepodobna jest pokryć kosztów wywłaszczania mostu na rzecz drogi powiatowéj.

W tych warunkach Wydział powiatowy, na podstawie uchwały Rady powiatowej, przemawia za odnowieniem prawa mytniczego, dla obszaru dworskiego, na dalsze lat trzy, z podwyższeniem taryfy od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu z 2 ct. na 5 ct. Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy przychylić się do przedstawienia Wydziału powiatowego i powziąć następującej treści uchwałę:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Łososinie górnej, prawa do pobierania myta od mostu na rzece Łososinie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Łososinie górnej, powiatu limanowskiego, nadaje się na lat trzy, od wejścia w wykonanie tej uchwały, dalsze prawo do pobierania myta mostowego, na rzece Łososinie, przy drodze powiatowej bocheńsko-sawlińskiej, pod warunkiem utrzymania pomienionego przedmiotu w dobrym stanie i płacenia do funduszu dróg powiatowych po 40 złt. rocznie, przez cały czas trwania nadanego prawa.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego, nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
- c) od pięciu świń lub cieląt, oraz od 10ciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne obowiązujące przepisy, o uwolnieniu od tych opłat, lub o niższeniu takowych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. Jasiński Józef wnosi głosowanie *en bloc* nad całym projektem, co Izba uchwała. Późem przyjmuje Izba cały wniosek Wydziału krajowego *en bloc* w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba wszystkie ustępy projektu uchwały, wstęp i tytuł w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca p. Badeni czyta:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Gniewczynie Łańcuckiej prawa do pobierania myta mostowego.

Wysoki Sejmie!

Ustawą Sejmu krajowego, sankcyonowaną najwyższém postanowieniem z d. 12 lipca 1870 roku. Obszar dworski w Gniewczynie Łańcuckiej otrzymał prawo do pobierania myta od mostu na rzece Mlecze, przy drodze gminnej pomiędzy Przeworskiem a Grodziskiem i Leżajskiem.

Termin pomienionego prawa upłynął w drugiej połowie 1876 r., strona zatem interesowana prosi obecnie o odnowienie koncesyi mytniczej. Wedle protokołu komisijnego dochodzenia na miejscu, długość mostu wynosi 28 metrów. Koszta budowy obliczono na kwotę 1.833 złt., koszt zaś rocznego utrzymania podane są od 280 do 300 złt.

Dochód roczny z dzierżawy myta przy dotychczasowej taryfie kl. II, czyni brutto 150 złt.

Wydział powiatowy, podnosząc użyteczność tej komunikacji tak dla okolicznych mieszkańców, jak również i dla handlu, przemawia za przychyleniem się do prośby obszaru dworskiego.

Zważywszy przytoczone okoliczności, nie mniej uwzględniając potrzebę gruntownego przebudowania mostu w Gniewczynie Łańcuckiej, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć następującej treści uchwałę:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Gniewczynie Łańcuckiej prawa do pobierania myta od mostu na rzece Mlecze.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Gniewczynie Łańcuckiej nadaje się na lat pięć od weścia w wykonanie niniejszej uchwały, dalsze prawo do poboru myta od mostu na rzece Mlecze, przy drodze gminnej pomiędzy Przeworskiem a Grodziskiem i Leżajskiem, pod warunkiem utrzymywania pomienionego przedmiotu własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

- Opłatę myta należy pobierać podług następującego wymiaru:
- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
 - b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
 - c) od pięciu świń lub cieląt, od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.;

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu takowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. Jasiński Józef wnosi głosowanie *en bloc* nad całym projektem, co Izba uchwała. Późem przyjmuje Izba cały wniosek Wydziału krajowego *en bloc* w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba wszystkie ustępy projektu uchwały, wstęp i tytuł w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca p. Badeni czyta:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Gumniskach prawa do pobierania myta od przewozu na rzece Dunajcu, pomiędzy Zwierzchowem a Ostrowem.

Wysoki Sejmie!

Ustawą krajową sankcyonowaną najwyższém postanowieniem z d. 1 stycznia 1872 r. obszar dworski w Gumniskach powiatu tarnowskiego otrzymał prawo do pobierania myta od przewozu na rzece Dunajcu, pomiędzy Zwierzchowem i Ostrowem.

Koncesya pomieniona wygasła w początku r. 1878, strona zatém interesowana prosi o odnowienie prawa mytniczego.

Budowa przewozu z przyrządami, trwającego lat trzy do czterech, wynosi kwotę 400 złt.; roczne utrzymanie z płacą przewoźników i sprawianiem co lat trzy nowój liny przewozowój, obliczono na 460 złt.

Dochód z myta wydzierżawiany zarazem z propinacyą, czyni rocznie 160 złt., z czego za samo myto, w stosunku do wysokości opłacanego podatku, przypada roczna kwota 60 złt.

Widoczném jest więc, że pomieniony przewóz nie przynosi obszarowi dworskiemu źródła czystego dochodu.

Wydział powiatowy na podstawie uchwały Rady powiatowój, przemawia za odnowieniem koncesyi z taryfą dotychczasową kl. II.

Zważywszy przytoczone okoliczności, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy przychylić się do przedstawienia Wydziału powiatowego i powziąć następującój treści uchwałę:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Gumniskach prawa do pobierania myta od przewozu na rzece Dunajcu, pomiędzy Świerzchowem i ostrowem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi, wraz z Wielkiém Księstwem Krakowskiém postanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Gumniskach, powiatu tarnowskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonie tój uchwały, prawo do pobierania myta od przewozu na rzece Dunajcu, pomiędzy Świerzchowem i Ostrowem, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdój sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.
- b) od każdój sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdój sztuki bydła pędzonego ciężkiego,

jako to: od koni, wołów, bujaków, krow, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdój pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 3 (trzy) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, od których się myta nie opłaca.

- c) od każdój sztuki bydła pędzonego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdój pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju, np. od prosiąt, jagniąt, kozłat 1 (jeden) ct.
- d) od każdój osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta, mają być zachowane wszystkie przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o znizeniu tójże opłaty.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. Jasiński Józef wnosi głosowanie *en bloc* nad całym projektem, co Izba uchwała. Późem przyjmuje Izba cały wniosek Wydziału krajowego *en bloc* w drugiem czytaniu.

Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba wszystkie ustępy projektu uchwały, wstęp i tytuł w trzeciem czytaniu.

Sprawozdawca p. Badeni czyta:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Wadowicach prawa do pobierania myta, od mostu na rzece Skawie w Zembrzyczach.

Wysoki Sejmie!

Gmina łącznie z obszarem dworskim w Zembrzyczach, na mocy uchwały Sejmu krajowego, sankcjonowanój najwyższém postanowieniem z d. 24 lipca 1875 r., otrzymała prawo do pobierania myta od mostu na rzece Skawie w Zembrzyczach, na przeciąg lat pięciu. Pierwotne kosztu budowy mostu obliczono na kwotę 2.000 złt., a roczne utrzymanie na 180 złt. Most pomieniony, został zerwany w miesiącu lipcu 1878 r., a gmina i obszar dworski, pomimo nacisku ze strony Wydziału powiatowego i c. k. Starostwa, do odbudowania mostu własnym kosztom nie przystąpiły. Natomiast Wydział powiatowy, uznając ważność komunikacyi, prowadzącój od gościńca krajowego Wadowice-Sucha, do gościńca rządowego w Izdebniku, a w dalszym kierunku do Krakowa, odbudował most rzeczony, przeważnie z funduszków powiatowych i wydał na ten cel przeszło 2.000 złt.

Dochód z myta po odbudowaniu mostu, wydzierżawiony jest za kwotę roczną 200 złt., a funduszem tym administruje Wydział powiatowy; i w zastępstwie Rady powiatowej, oświadcza gotowość do dalszój konserwacyi, prosi jednak o odnowienie koncesyi na dalszych lat pięć i o podwyższenie taryfy mytniczój do kl. II, przy drogach krajowych obowiązującój.

Obecna długość mostu, wynosi 64 metrów b., biorąc zatém w rachunek wysokość kosztów budowy mostu, wraz z roczném utrzymaniem i stosunek ich do dochodu z opłaty myta, podwyższenie taryfy jest usprawiedliwione. Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy przychylić się do prośby Wydziału powiatowego wadowickiego i powziąć następującój treści uchwałę:

Uchwała

o udzielenie Radzie powiatowej w Wadowicach prawa do pobierania myta od mostu na rzece Skawie w Zembrzycach.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Kra-
kowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Wadowicach, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Skawie w Zembrzycach, pod warunkiem uznania tego mostu za powiatowy, i utrzymywania go w dobrym stanie, kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy, dotyczące uwolnienia od opłaty, lub zniżeniu takowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. Jasiński Józef wnosi głosowanie *en bloc* nad całym projektem, co Izba uchwała. Późem przyjmuje Izba cały wniosek Wydziału krajowego *en bloc* w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba wszystkie ustępy projektu uchwały, wstęp i tytuł w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca p. Badeni czyta:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie gminie Kaniów stary prawa do pobierania myta mostowo-przewozowego przez rzekę Wisłę.

Wysoki Sejmie!

Komunikacya przez rzekę Wisłę w gminie Kaniów stary utrzymywana jest od dawna przez most składany, a w czasie wylewu rzeki za pomocą promu i łodzi.

Pierwotną koncesyą rządową na pobór myta miejscowy obszar dworki odstąpił na rzecz strony prywatnej, ciągnącej przez jakiś czas z tego tytułu zyski, co było przeciwne obowiązującym przepisom.

Skutkiem więc inicjatywy Wydziału krajowego c. k. Starostwo w r. 1878. zniósło prywatny pobór myta, wkładając następnie obowiązek na gminę, do utrzymywania koniecznej komunikacyi. Gmina zatem Kaniów stary, połączona z obszarem dworskim jeszcze w r. 1853 nabywszy na własność przyrządy komunikacyjne, prosi o udzielenie jej koncesyi na pobór myta mostowo-przewozowego z zachowaniem dawniejszej taryfy, prośbę zaś tę Rada i Wydział powiatowy popierają usilnie.

Długość mostu wynosi 34 metrów, długość jednak przewozu podczas wylewu Wisły musi być znacznie większą.

Ostatnie obliczenia techniczne podają kosztą budowy mostu na kwotę 741 złt. }	1.261 złt.
budowę promu i łodzi 520 „ }	

Roczne utrzymanie wynosić ma 1.033 złt. W stosunku zaś tym, przy zachowaniu taryfy dawniejszej bardzo uciążliwej i niepraktykowanej w innych miejscowościach, wykazano roczny niedobór w spodziewanym dochodzie mytniczym na kwotę 513 złt.

Przy taryfie zaś klasy III. dla myt mostowych i II. dla przewozowych prywatnych, niedobór ten wzrosnąłby miał do kwoty 839 złt.

Zważywszy jednak, że w kosztą rocznego utrzymania wliczono wydatek na konserwacyą drogi dojazdowej 400 złt., który na mocy ustawy drogowej pokrywany być winien prestacyami drogowemi.

Że w ogóle, roczne utrzymanie przedmiotów do omycenia proponowanych, obliczono za wysoko, równałoby się prawie kosztem jednorazowej ich budowy;

Że wreszcie podług skazówek z r. 1878 używana dawniej taryfa przynosiła czystego zysku około 300 złt. rocznie; widoczną jest rzeczą, że w razie udzielenia koncesyi mytniczej, najwyższa taryfa przepisana dla przewozów prywatnych, odpowie w zupełności miejscowej potrzebie.

Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć następującej treści uchwałę:

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie Kaniów stary prawa do pobierania myta mostowo-przewozowego przez rzekę Wisłę.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Kaniów stary, powiatu bialskiego na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wiśle, a w razie wezbrania rzeki od przewozu tamże, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

- a) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego, albo zaprzężonego 3 (trzy) ct.;
- b) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;
- c) od jednego wołu na rzeź, albo w jarzmie, krowy, jałówki, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;
- d) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.;

e) wyłącznie tylko przy przewozie od każdej osoby, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy co do uwolnienia od myta lub zniżenia takowego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. Jasiński Józef wnosi głosowanie *en bloc* nad całym projektem, co Izba uchwała. Późem przyjmuje Izba cały wniosek Wydziału krajowego *en bloc* w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie przystąpić po trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba wszystkie ustępy projektu uchwały, wstęp i tytuł w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca poseł Badeni czyta:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o odnowienie koncesyi dla Rady powiatowej chrzanowskiej, na pobór myta, przy drodze powiatowej z Chrzanowa do Jaworzna.

Wysoki Sejmie!

Rada powiatowa chrzanowska na mocy uchwały sejmowej, sankcyonowanej Najwyższem postanowieniem z dnia 5 października 1875 roku otrzymała prawo do pobierania myta drogowego, przy drodze powiatowej z Chrzanowa do Jaworzna, na stacyi na Korzeńcu.

Termin udzielonej koncesyi upływa w miesiącu grudniu b. r. Wydział zatem powiatowy w zastępstwie Rady powiatowej, prosi o odnowienie takowej na dalszych lat pięć, z zachowaniem dotychczasowej taryfy.

Długość drogi, wynosi około 16 kilometrów.

Pierwotne koszty budowy wynosiły 10.100 złt.

Wydatki na utrzymanie tej drogi, czynią rocznie 1.798 „

Czysty dochód z myta w Korzeńcu, daje rocznie w przecięciu 950 „

Okazuje się zatem niedobór 848 złt. rocznie,

pokrywany z innych funduszków powiatowych.

Zważywszy przytoczone okoliczności, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć następującej treści uchwałę:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej chrzanowskiej, dalszego prawa do pobierania myta przy drodze powiatowej z Chrzanowa do Jaworzna.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej chrzanowskiej w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na przeciąg dalszych lat pięciu prawo do pobierania myta drogowego przy drodze powiatowej z Chrzanowa do Jaworzna, na jednej stacyi mytniczej, mianowicie na Korzeńcu, pod

warunkiem utrzymania pomienionej drogi w dobrym stanie, kosztem funduszów powiatowych.

Art. II.

Myto pobierać należy podług następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4" (cztery) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane wszelkie przepisy, dotyczące uwolnienia od opłaty myta, lub zniżenia takowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. Jasiński Józef wnosi głosowanie *en bloc* nad całym projektem, co Izba uchwała. Późem przyjmuje Izba cały wniosek Wydziału krajowego *en bloc* w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba wszystkie ustępy projektu uchwały, wstęp i tytuł w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca p. Badeni czyta:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie Swaryczów wspólnie z obszarem dworskim dalszego prawa do pobierania myta od mostu na rzece Dubie.

Wysoki Sejmie!

Na mocy ustawy wysokiego Sejmu, sankcyonowanej Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lutego 1873 roku, gminie Swaryczów wspólnie z obszarem dworskim nadane zostało prawo do pobierania myta od mostu na rzece Dubie.

Termin pomienionego prawa upłynął w roku 1878, strony zatem interesowane proszą o odnowienie koncesyi na czas dalszy z zachowaniem dotychczasowej taryfy.

Wydział powiatowy, podnosząc ważność tej komunikacji górskiej, przemawia za prośbą obszaru dworskiego i gminy.

Dochodzenie na miejscu przekonywa, że most, o którym mowa, mający długości przeszło 51 mb. utrzymywany jest w stanie zupełnie dobrym; że dochód z myta pobierany poprzednio we własnym zarządzie, w ostatnim dopiero roku został wydzierżawiony za czynsz roczny 36 złt.; że koszta utrzymania mostu od roku 1873 uczyniły kwotę około 800 złt.

Zważywszy przeto, że gdyby nawet dochód z myta w miarę zwiększającej się frekwencji wzrósł w latach następnych, to zawsze będzie dalekim od pokrycia rzeczywistych kosztów utrzymania mostu.

Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć następującej treści uchwałę:

U c h w a ł a

o udzielenie gminie Swaryczów wspólnie z obszarem dworskim dalszego prawa do pobierania myta od mostu na rzece Dubie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Swaryczów powiatu dolińskiego wspólnie z obszarem dworskim tamże nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie téj uchwały, dalsze prawo do pobierania myta od mostu na rzece Dubie, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

- a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) et.
- b) od jednej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każddej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, mułów i osłów, oraz od każddej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) et.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

- c) od pięciu świń lub cieląt, również od dziesięciu owiec 1 (jeden) et.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu takowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. Jasiński Józef wnosi głosowanie *en bloc* nad całym projektem, co Izba uchwała. Poczém przyjmuje Izba cały wniosek Wydziału krajowego *en bloc* w drugiem czytaniu.

Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba wszystkie ustępy projektu uchwały, wstęp i tytuł w trzeciem czytaniu.

Marszałek zamyka posiedzenie i zapowiada następne na poniedziałek 12. lipca o godzinie 11tej rano z następującym porządkiem dziennym:

Porządek dzienny ośmnastego posiedzenia,

8 sesyi, IV. peryodu Sejmu galicyjskiego, które się odbędzie w poniedziałek dnia 12 lipca 1880, o godzinie 11 przed południem.

1. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie kredytów dodatkowych na potrzeby szkolne w latach 1880 i 1881. — Sprawozdawca p. Pietruski.

2. Pierwsze czytanie wniosku p. Madeyskiego z projektem noweli do ustawy propinacyjnój co do zaprzysięgania świadków przy rozprawach o pokątny wyszynk.
3. Sprawozdanie komisji drogowej o przedłożeniu Wydziału krajowego i wniosku p. Abrahamowicza z projektem ustawy drogowej i wniosku p. Jaworskiego o dojazdach kolejowych. — Sprawozdawca p. Męciński.
4. Sprawozdanie komisji budżetowej o petycji komitetu zawiązanego dla przeprowadzenia regulacji Żabnicy. — Sprawozdawca p. Dr. Skałkowski.
5. Drugie czytanie przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia trzech posad asystentów manipulacyjnych przy równoczesném zwinięciu dwóch posad kancelistów. — Sprawozdawca komisji budżetowej p. Dr. Skałkowski.
6. Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków funduszków samoistnych (niedotowanych), budżetem nieobjętych za lata 1877 i 1878. — Sprawozdawca p. Romanowicz.
7. Sprawozdanie komisji budżetowej o petycji Towarzystwa św. Józefa z Arymatei o udzieleni subwencyi. — Sprawozdawca p. Hausner.
8. Sprawozdanie komisji edukacyjnój w sprawie przeniesienia siedziby Rady szkolnój okręgowój z Mościsk do Jaworowa i z Husiatyna do Trembowli i o przydzielenie powiatu dąbrowskiego do okręgu Rady szkolnój tarnowskiej. — Sprawozdawca p. Tarnowski.

Koniec posiedzenia o godzinie 2gięj minut 15 po południu.

Marszałek krajowy:
L u d w i k W o d z i c k i.

Sekretarze :
Alfons Czaykowski.
Turzański.

Spis petycyi

po dzień 12. lipca 1880 do Sejmu krajowego wniesionych.

- Nr. 519. Komitet galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, przez p. Abrahamowicza, w sprawie zamierzonego podwyższenia podatku gruntowego.
- „ 520. Wydział powiatowy Jasło, przez p. Mycielskiego, jak powyżej.
- „ 521. Wydział powiatowy Nowy Sącz, przez p. Ochrymowicza, o ograniczenie wolności parcelowania gruntów włościańskich.
- „ 522. Wydział powiatowy Jasło, przez p. Mycielskiego, jak powyżej.
- „ 523. Wydział powiatowy Lwów, przez p. Abrahamowicza, w przedmiocie zmiany sposobu fabrykacji i sprzedaży soli.
- „ 524. Wydział powiatowy Jasło, przez p. Mycielskiego, w sprawie reformy szkół średnich.
- „ 525. Rada miasta Łańcuta, przez p. Wodzińskiego, jak powyżej.
- „ 526. Wydział krajowy z petycyami Wydziałów powiatowych, Dolina, Tłumacz i Ropezyce w sprawie jak poprzednio.
- „ 527. Towarzystwo politechniczne, przez p. Hausnera, w sprawie zaprowadzenia języka polskiego w Administracyi na kolei podkarpackiej.
- „ 528. Śmiałowski Eustachy, inżynier, przez p. Janko, w sprawie kolei transwersalnej.
- „ 529. Gmina Załoziec, przez posła Wasilewskiego, o uznanie drogi z Brodów do Tarnopola za krajową.
- „ 530. Wydział powiatowy Brody, przez p. Wasilewskiego, w sprawie zmiany ustawy polowej.
- „ 531. Gmina Bukaczowce, przez p. Wolfartha, o odnowienie koncesyi myta na rzece Swierz, na przeciąg lat 4.
- „ 532. Gmina Chochołów, przez p. Pławickiego, iż upoważniła tylko Jana Koisa do wniesienia petycyi w sprawie spornej o kosztowną administracyą.

Nr. 533. Taką sama petycja gminy Dzianisz o upoważnieniu Jana Pawlaka.

- „ 534. Taką sama petycja gminy Czarny-Dunajec o upoważnieniu Macieja Zielińskiego.
 - „ 535. Taką petycja gminy Cieche o upoważnieniu Michała Krzysiaka.
 - „ 536. Taką petycja gminy Witowa o upoważnieniu Jana Koisa.
 - „ 537. Taka sama petycja gminy Wróblówki o upoważnieniu Macieja Króźla.
 - „ 538. Wydział powiatowy Kałusz, przez posła Wolfartha z petycją gmin tamtejszego powiatu, o wolny pobór surowicy z źródeł solnych.
 - „ 539. Wydział powiatowy Lwów, przez posła Abrahamowicza, o subwencję na budowę dojazdów do stacji kolejowych Barszczowice i Glinna Nawarya.
 - „ 540. Towarzystwo ruskie „Drużnyj lichwiar“ przez p. Rożankowskiego o zapomogę 300 zł.
 - „ 541. Wydział powiatowy Jasło, przez posła Mycielskiego, o ustanowienie Sądu kolegijskiego w Jasle.
 - „ 542. Ten sam o zmianę ustawy polowój.
 - „ 543. Rada szkolna miejscowa w Kołaczycach, przez posła Mycielskiego o subwencję 400 zł. na wewnętrzne urządzenie nowo postawionój szkoły.
 - „ 544. Rada powiatowa Jasło, przez p. Mycielskiego, w sprawie budowy kolei żelaznej z Zagórza do Bielska.
 - „ 545. Nauczyciele szkół ludowych w Brzeżanach, przez posła Czerkawskiego o dodatek drożyzniany.
 - „ 546. Gmina Peczeniżyn, przez posła Kuczkowskiego, o zapomogę i 2000 zł. pożyczki na budynki szkolny.
 - „ 547. Obszar dworski Radruża, przez p. Smolkę o upust podatków gruntowych z powodu klęsk elementarnych.
 - „ 548. Nowakowska Michalina, przez p. Smolkę o zapomogę.
 - „ 549. Komitet budowy kościoła i szkoły w Podwołoczyskach, przez p. Grocholskiego, o subwencję.
 - „ 550. Szersznik Antoni, pleban w Medynie, przez p. Grocholskiego o zwolnienie go od opłaty myta na stacji z Medyna do Podwołoczysk.
 - „ 551. Gottwald Franciszek, dyrektor szkoły Wydziałowej w Rzeszowie, przez p. Towarnickiego, o przyjecie lat służby rządowej i przyznanie kwinkwenców.
 - „ 552. Arciszewski Albin, przez p. Golejewskiego, o zmianę §. 10 ordynacyi wyboreczój dla gmin.
 - „ 553. Janowicz Konstanty przez p. Alexandra Łukasiewicza o dodatek osobisty do płacy.
 - „ 554. Gospodarze gruntowi z państwa Czarnodunajeckiego przez p. Zatorskiego o zatwierdzenie rozporządzenia, mocą którego złożono z urzędu 7 wójtów Czarnodunajeckich.
-